

21 IUNIE

**SLUJBA
SF. MUCENIC
NICHITA
NISIROS
DE LA HIOS**

MINEIUL PE IUNIE-GR

Ὁ Ἅγιος

ΝΙΚΗΤΑΣ
Ὁ ΝΙΚΥΡΟΣ

ΧΑΡΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΛΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΤΑ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ

ἰσιῶμεν στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος α' . Πανεύφημοι μάρτυρες.

Νικήτας ὁ νέος τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητῆς φιλέορτοι, ἡμᾶς ἐνθέως συνήγαγε, νίκης τὰ τρόπαια, τῆς αὐτοῦ ἐνθείοις, εὐφημηῆσαι ἄσμασι, δι' ἧς τῇ πανοπλία τοῦ πνεύματος, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχέκακον πολέμιον, καὶ τὰς τούτου, φάλαγγας κατέβαλεν.

Ἰδὼν σου τὸν ζῆλον ὁ Θεός, τὸν οὗ κατ' ἐπίγνωσιν, Νικήτα μάκαρ πρὸς θείαν σε, γνῶσιν ὠδήγησε, τὴν αὐτοῦ ὡς πάλαι, Παῦλον τὸν Απόστολον, πρὸς πόθον τε καὶ ζῆλον διάπυρον, ὅθεν κατέλιπες, τὴν πατρίδα καὶ συγγένειαν, νεύσει θεία, Ἀβραάμ ὡς δεῦτερος.

Καὶ πίστιν ζητῶν προγονικὴν, πόθῳ τὴν χριστιῶνυμον, τὴν νῆσον Χίον κατέλαβες, ἐν ἧ τέτυκῆκας, του ποθουμένου, χάριτι τοῦ ἅπαντας, σωθῆναι βουλομένου Θεοῦ ἡμῶν, δι' οἶκτον ἄφατον, καὶ τρανῶς τὴν θεοσέβειαν, ἐμυήθης Νικήτα μακάριε.

Ἠλόγησας εἶτα τοῦ σαυτοῦ, σώματος τρισόλβιε, ἀκηκοὼς τὸ μαρτύριον, καὶ ηὔτομόλησας, γνώμη ῥωμαλέα, θάνατον ἐκούσιον, λαβεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐφιέμενος, καὶ ἀνδρικώτατα, ἐναθλήσας στέφος εἴληφας, τῶν ἀγῶνων τῶν σαυτοῦ ἐπάξιον..

Δόξα. Ἦχος β'.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν Χίῳ πιστοῖς, Νικήτα πολὺαθλε· φερωνύμως γὰρ νικητῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἐν τοῖς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶσι γενόμενος, χάριν ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τυφλοῖς τὸ βλέπειν παρασχεῖν, τῇ ἐπιχρίσει τοῦ Θείου σου αἵματος, καὶ σκότος παθῶν ἀνιάτων ἐκδιώκειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σεπτοῦ σου ὀνόματος· διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, αἴτησαι δωρηθῆναι ἡμῖν, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς ἐκ πόθου τιμῶσί σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅλβιον ἀληθῶς, τὴν Χίον ἀπειργάσω, Νικήτα Ἀθλοφόρε· ἐν γὰρ αὐτῇ τὸ αἷμα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐξέχε.

Δίκαιος ὡς φοιτιξ ἀνθήσει....

Ρῦσαι παθῶν ψυχῆς, καὶ σώματος εὐχαῖς σου, Νικήτα τοὺς ἐκ πόθου, τελοῦντάς σου τὴν θείαν, καὶ μακαρίαν ἄθλησιν.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...

Ὅλος φωτολαμπῆς, ὡς ἥλιος τῇ αἴγλῃ, τῆς ἀπροσίτου δόξης, ὑπάρχων Ἀθλοφόρε, τοὺς ὑμνητάς σου φαίδρυνον..

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἕμνοῦμέν σε πιστῶς, Νικήτα Ἀθλοφόρε, τὸν Ἕνα τῆς Τριάδος, τεχθῆναι ἐκ Παρθένου, τρανῶς ἀνακηρύξαντα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς.

Ἀκαταγώνιστος ὄφθεις Ἀθλοφόρε, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ μηχανὰς ἐτροπῶσω, καὶ ἐναθλήσας ἔνδοξε στερρότατα, ξίφος κατεπάλαισας, δυσμενῶν ἀοράτων, ὅθεν τὸ διάδημα, ἀνεπλέξω τῆς νίκης, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε Χριστὸν, νέε Νικήτα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν· τὸ Μακάριος Ἄνηρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στιχ. σι' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλοῦ Σε νεκρόν.

Νέος ὢν τὸ σῶμα κομιδῇ, μέγας δὲ ψυχὴν τὸν ἀρχαῖον, Σατὰν κατέβαλες, καὶ τοῖς τῶν αἱμάτων σου, κρουνοῖς ἀπέπνιξας, οἷς Θεὸς ἐπορφύρωσε τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἔνδοξε, Νικήτα Μάρτυς Χριστοῦ, ὧ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείπης, πάντοτε

πρεσβειαν προσφέρειν, τῶν τελούντων πόθῳ σου τὴν ἄθλησιν. [Δίς].

Ἄγει ἐτησίαν ἑορτὴν, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, Νικήτα ἔνδοξε, μνήμην ἑορτάζουσα, τῆς σῆς ἀθλήσεως, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου, οὓς Μάρτυς ὡς ρόδα, ταῖς χερσὶ κατέχουσα, τὰ ἑαυτοῖς στεφανοῖ, τέκνα συνελθόντα ἐν πίστει, ἐν αὐτῇ αὐτοὺς καταστέψαι, τοῖς ἐκ λόγων ἄνθεσιν πανεύφημε. [Δίς].

Ὅντως, ὡς κηρίον ἐκλεκτὸν, τῆς Χριστοῦ τραπέζης Νικήτα, μέλισσαι ἄγριαι, σὲ περικυκλώσαντες, ἔτυπτον ξίφεσι, καὶ ὡς κύνες ἀτίθασοι, σὲ καταλαβόντες, Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι, οὐδόλως δ' ἔπτυξας, τούτων ἀπειλὰς, ἀλλ' ὡς ἄλλου, πάσχοντος ἐτέλεις τὴν δόξαν, τὴν σὲ περιμένουσαν σκοπούμενος.

Φύλαττε, τοὺς πόθῳ τὴν σεπτὴν, μάκαρ ἐκτελοῦντας σου μνήμην, ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον, θείαις παρακλήσεσι, καὶ δὸς τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσιν καὶ πρόφθασον, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις, θάλασσαν δὲ κόπασον, τοῖς θαλαττεύουσιν, ἡ σου τὸ πολυάθλον σῶμα, Μάρτυς δεξαμένη φυλάτει, μέχρι τῆς κοινῆς ἐξαναστάσεως.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ νέου Ἀθλοφόρου, ὃν ὡς θυσίαν ἄμωμον, δεκτὴν καὶ εὐάρεστον Χριστῷ προσαγαγοῦσα, μετὰ παρρησίας βοᾷ πρὸς αὐτόν· ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων ἀναδείξας καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας,

κατάπεμψον ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι τὴν πανίερον αὐτοῦ καὶ ὑπέρλαμπρον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ´ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος.

Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ

αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσεται αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσεται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσεται αὐτούς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Στιχηρὰ εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Πνευματικὴν χορείαν συγκροτήσωμεν τὰ πλήθη τῶν Ὀρθοδόξων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Νικήτα τοῦ νεοφανοῦς ἀθλητοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν γηθοσύνως βοήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐν τῷ σταδίῳ τῶν παρανόμων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸ δὲ ἀλόγιστον τούτων σέβας, μυθώδη πλάνην, τοῖς

Θεοσόφοις λόγοις ἐλέγξας πανένδοξε· καίροις, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενος, καὶ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τοῦ παρέχοντος εἰρήνην καὶ ἔλεος τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι τὴν πανσέβαστον μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Νικήτα Μάρτυς φλεγόμενος, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλὰ σου τὸν λογισμὸν τοῖς οὐρανίοις κάλλεσι προσηλώσας, ἔσπευσας φθάσαι πρὸς τὸν ποθούμενον, οὗ καὶ τὰ στίγματα ἐν τῇ σαρκί σου χαίρων ἐβάστασας οἷς σεμνυνόμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης Χριστὸς, οὐρανῶν τὰς πύλας ἀνοίξας, εἰς τοὺς ἀκηράτους δόμους δέχεταιί σε, Νικήτα πανεύφημε, καὶ βασιλείας συμμετόχον δείκνυσιν, ὡς συγκοινωνὸν τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὃ παριστάμενος μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ νέου ἀθλητοῦ, δεῦτε συνδράμωμεν, προὔθηκε γὰρ ἡμῖν τράπεζαν μυστικὴν, τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἀριστείας καὶ τρόπαια, καὶ συγκαλεῖται πάντας πρὸς εὐωχίαν. Μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδαισίας, καὶ γὰρ ἀμείβεται πάντας τοῖς οὐρανίοις χαρίσμασιν· ὧν ἐν

μετοχή γενέσθαι άξιωθείμεν, ταίς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις αὐτοῦ παρακλήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πρὸς τὸ «έλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ».

Ἐλκόμενος ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἐβόας Ἁγίε· διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ μοι παράνομοι ἀποκτεῖναι; Ὅτι τὸν ζωοδότην Χριστὸν ἐκήρυξα, ὅτι ὡς Θεὸν τοῦτον κατήγγειλα; Τὸ ψεῦδος ἠλεγξάμην καὶ τὴν ἀπάτην ἐμείωσα; Διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι; Ἄλλ' ὄψεσθε ὑμεῖς ἐν τῇ δόξῃ Χριστοῦ μὲ λάμποντα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, στρατευθεὶς Μάρτυς ἔνδοξε, ἐκουσίως ἔδραμες πρὸς τὸν στάδιον, παρανομοῦντων γηθόμενος, Νικήτα οὐ θάνατος, οὐδὲ πῦρ, οὐκ αἰκισμοὶ, οὐ παρόντα, οὐ μέλλοντα, τῆς ἀγάπης με, τοῦ Χριστοῦ ἐπεβόας ἀθλοφόρε, ἐξισχύουσι χωρίσαι καὶ γὰρ ζωὴ μοι ὁ θάνατος.

Στίχ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις...

Μονιὸς ὥσπερ ἄγριος, κατασχὼν σε ὁ δήμιος, ξίφει ἀνεπέτεμεν ἀπηνέστατα, τὴν κεφαλὴν σου τὴν πάνσεπτον, Νικήτα καὶ ἔμεινε, τρέμων ὄλος ὁ δεινὸς, μέχρι τέλους δοξάσαντος, ὃν ἐδόξασας, τοῦ Θεοῦ σε τὸ

βλέπειν δ' ἀπεδόθη, τοῖς τυφλοῖς τῇ ἐπιχρίσει, τοῦ
ἐκχυθέντος σου αἵματος.

Στίχ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ...*

Μετὰ τὸ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσῃ ὤμοτατα,
ἀπερρίφθης ἔνδοξε τοῦ δικάζοντος, τῇ προσταγῇ καὶ
ἀνέδραμες, ἐκεῖθεν γηθόμενος, εἰς αὐτοὺς τοὺς
οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος, καὶ
παρίστασαι τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι μετ' Ἀγγέλων, Μαρτύρων,
ὡς τὸν βίον, τούτων ζηλώσας πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν
ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Νικήταν τὸν
ἔνδοξον, σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ
καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν
σεβάσιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζομεν τὴν ἐλπίδα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς.

Ἀκαταγώνιστος ὀφθεις Ἀθλοφόρε, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ
μηχανᾶς ἐτροπώσω, καὶ ἐναθλήσας ἔνδοξε
στερρότατα, ξίφος κατεπάλαισας, δυσμενῶν ἀοράτων,
ὄθεν τὸ διάδημα, ἀνεπλέξω τῆς νίκης, ὑπὲρ ἡμῶν
ικέτευε Χριστὸν, νέε Νικήτα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῆς Νισύρου τὸν γόνον καὶ τῆς Χίου τὸ καύχημα, τὸν φρουρὸν Αἰγαίου Πελάγους Νικήταν τὸν ἔνδοξον, ὑμνήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας, σῶζε καὶ βοῶντας σοι· Δόξα τῷ σε στεφανώσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα ἀνειλημμένος, ὃ ὑπέρμαχε Χίου Νικήτα, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖτα στερρόψυχε, Ἀγαρηνῶν τε τὸ θράσος κατέβαλες, καὶ τὸν βελίαρ γενναίως κατήσχυνας, νίκης ἔπαθλα σαφῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, δώρησαι τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου περικείμενος ἔνδοξε, καὶ θεοφοβούμενος καθαρωτάτη μεθέξει, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα Σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσα, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τὴν παναγίαν ἑορτὴν, σῆς τελειώσεως, κράζει σοι χαίροις Νικήτα πανένδοξε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης Δέσποινα τὰς ἰκεσίας, ἀλλὰ ταῦτας
πρόσφερε τῷ σῶ Υἱῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μετὰ πόθου
βοῶντων σοι· χαῖρε Μαρία, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον·

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα... ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου

Καὶ νῦν... ταῖς τῆς Θεοτόκου

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἰδιόμελον, ἤχος β΄. Ζῆτει εἰς τὸν
Ἑσπερινό.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. ἤχος πλ. δ΄.

Ὦδὴ α΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις Δέσποτα, τοῦ νέου
Μάρτυρος, σὴν ἐξαιτῶ χάριν, ὅπως τὴν ὑπέρλαμπρον,
καὶ θείαν αὐτοῦ ἄθλησιν, ἐξισχύσω ὑμνῆσαι, καὶ τὸν
πρὸς σὲ θεῖον ἔρωτα, καὶ τὰ ὑπὲρ σοῦ ἀγωνίσματα.

Ἄγε τῶν θείων ἀθλοφόρων σήμερον, πᾶσα ἡ θεία
πληθὺς, τὸν φαινὸν λύχνον, Νικήτα τὸν σύναθλον,
ἐνδόξως προσδεξάμενοι, συγχωρεῦσατε τούτῳ, καὶ
γὰρ ἡμᾶς ἐκμιμούμενος, ἤθλησε γενναίως ὁ ἔνδοξος.

Ὅντως εἰς τέλος ὁ ἐχθρὸς ἠφάνισται, ὁ γῆν καὶ θάλασσαν μεγαλαυχῶν πᾶσαν, ἐξαλείφειν ἔνδοξε, ποσὶ γὰρ σου πεπάτηται, ὡς στρουθίον Νικήτα, ἐν νεαζούση ὑπάρχοντος, πάνυ ἡλικία νεομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν θεονύμφευτε, ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα καὶ προαιώνιον, λάμπσον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οὐ ξίφος Μάρτυς τὸν σεῖρρον, τῆς καρτερίας σου πύργον, διετάραξεν Νικήτα, ἀλλ' ὄφθης, καρτερώτατος ποιναῖς, προσομιλῶν καὶ θλίψεσι, ταῖς παρ' ἐχθρῶν ἀσπλάγχνως, προσφερομέναις σοι ἔνδοξε.

Κατὰ τοὺς χρόνους, ἀθλητὰ, καθ' οὓς ὁ λύχνος ἐσβέσθη, τῆς ἀγάπης πρὸς Χριστὸν, σὺ ἐφάνης, ὡς ὁ πρῶταθλος θερμὸς, Στέφανος καὶ ἐνήθησας, κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων, καταβυθίσας τὸν τύραννον.

Οὐκ ἀπηρνήσω τὸν Χριστὸν, ἰδίᾳ γνώμη, ἀλλ' ἄκων, ἐκουσία δὲ τυράννων ἀθέων, κατ' ἐνώπιον τρανῶς, ὁμολογήσας ἔφερες, τοὺς σπαραγμοὺς τοὺς τούτων, οἱ σε αὐτῷ προσωκείωσαν.

Πολλοὺς ὑπέστης σπαραγμοὺς πρὸς τὸ τὴν θείαν Νικήτα, ἀπαρνήσασθαι σωτήριον κλήσιν, τοῦ Χριστοῦ

ἀλλ' εἰς κενὸν, ὄντως κεκοπιάκασι, καὶ γὰρ μέχρι θανάτου, ταύτην γενναίως ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφητῶν ἰκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, Νικήτα πανεύφημε, ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι, εὐρεῖν διὰ σοῦ, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ' εἰρκτὴ, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς τυράννων, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῆς ἀγάπης ἠδυνήθησαν, ἐκχωρίσαι, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου.

Θαῦμα ὄντως παράδοξον, πῶς ἀσάρκους Μάρτυς ἐχθροὺς κατέβαλες, ἀπαλῶ λίαν ἐν σώματι, ψυχῆς δὲ γενναίῳ ἐν φρονήματι.

Οὐκ ἄρνοῦμαι τὸ ὄνομα, τοῦ Χριστοῦ, ἐβόας Μάρτυς ἐλκόμενος, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀμνὸς ἄκακος, ἀλλὰ φέρων πάντα νῦν γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε' . Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω.

Ἵνα τὶ σὺ βραδύνης, ἔκραξες γηθόμενος, δημίῳ ἔνδοξε, καὶ οὐ θανατοῖς με, παθῶν φθάσαι θνήσκω προθύμως ὅπως λάβω, πρὸς Θεοῦ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σοὺ τὸ πάνσεπτον σῶμα, Μάρτυς ἐναπέρριψαν θαλάσση ἄνομοι, μετὰ τὴν τοῦ ξίφους, ἐκτομὴν ζημιῶσαι οἰόμενοι, τὸ τῶν ὀρθοδόξων, πλήρωμα ὅλως μὴ εἰδότες, ὅτι πάντα ἡμᾶς ἐποπτεύεις σὺ ἄνωθεν.

Νέος ὢν ἡλικίαν, ἔσχες σου τὸ φρόνημα Νικήτα ἔνδοξε, ὡς ὁ θεῖος πάλαι, Δανιὴλ γηραλέον καὶ πάνσοφον, ὅθεν ἀπογόνους, Μάρτυς τῆς Ἁγαρ ὡς ἐκεῖνος, πρεσβυτέρους αἰσχύνας δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Τὶ σοὶ δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος. Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνων, σοὺ τὴν ἄφατον πρὸς μὲ συμπάθειαν.

Ῥδὴ σ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μάρτυς κατέχουσα Νικήτα τὸ ἐκχυθὲν, σεβάσμιον αἷμα σου, ἐν κόλποις κράζει σοι· μὴ μὸ ἐπιλάθου, μέχρι τέλους εὐφημούσης σε.

Ἐνήθλησας ἀνδρικῶς ποσί σου, κτείνας τὸν δράκοντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγάλλη δρεπόμενος, τὰ γέρα τῶν πόνων σου καὶ ἡμῖν βραβεύων τὴν εἰρήνην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἀνέτειλας ἀληθῶς, ὡς ἄστρον φαῖνον τὴν συμπάθειαν, ἀκτίσι τῶν φαινῶν καὶ θείων ἀγώνων σου, Νικήτα πανεύφημε, δόξα τῶν Μαρτύρων, καὶ ὑμνοῦντῶν σε ὁ στέφανος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, παισιμάτων ταῖς ἱκεσίαις του, Θεογεννήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ Σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοφανῆς ὡσπερ ἀστὴρ ἀθλοφόρε, ἐξανατείλας τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, τῶν εὐσεβῶν κατηύγασας τὰ πρόσωπα, πόθῳ εὐφημοῦντων σε, καὶ τελούντων Νικήτα, σῆς σεβρῆς ἀθλήσεως, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἐκβοῶντων· δόξα σοι Χριστέ, τῷ τὸν ὀπλίτην τὸν σὸν στεφανώσαντι.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀθλοφόρου τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις λαμπρῶς

καταστέψωμεν, καὶ γὰρ οὗτος ὁ τῆς ἐπουρανίου νίκης φερώνυμον κλήσιν πλουτῶν, τὸν παλαιὸν πτερνιστὴν ἐν ἀπαλῷ κομιδῇ τῷ σώματι ἐκνικήσας, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν, ἰαμάτων τὰ ρεύματα, σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσι· δόξα σοι Χριστέ, τῷ τὸν ὀπλίτην τὸν σὸν στεφανώσαντι.

Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα τοῦ νέου τοῦ Νισυρίου, τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος.

Τιμηθεὶς Νικήτα τὸν σὸν αὐχένα ξίφει
Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας.
Εἰκάδι ἀμφὶ πρώτη τμήθη Νικήτα κεφαλῇ.

Ῥοδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Παῖδας μιμούμενος Νικήτα, χαίρων ἠθλήσας τοὺς ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἐναθλήσαντας πρὶν, καμίνῳ καὶ ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγαρ Νικήτα ἀπογόνων, σοῦ δεόμεθα κατέβαλε τὸ θράσος, πρὸς Θεὸν ἱεραῖς πρεσβείαις σου καὶ ψάλλειν, ἡμᾶς ἀεὶ ἐνίσχυε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τίμιος ὄντως ἀνεδείχθη, σοῦ ὁ θάνατος ἐνώπιον Κυρίου, καθελόντος ἐχθρὸν, εἰς τέλος Ἀθλοφόρε, τὰ ἄμετρα καυχώμενον, ἐξαλείφειν γῆν καὶ πόλον.

Θεοτοκίον.

Βλέπον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν μὲ λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

ᾠδὴ η' . Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ.

Νόμος Μάρτυς ἠτᾶται, τῷ μεγέθει ἐγκωμίων τῶν σῶν καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ, ταῖς φανωτάταις ἀστραπαῖς διέλαμψας, τοῦ σοῦ μαρτυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μόνα ὄντως τὰ πρὸς ζωὴν τὴν θείαν, ὀδηγοῦντα Νικήτα ἀγαπήσας, ἀνεπιστρόφως τρίβον τῆς ἀθλήσεως, ὤδευσαν τρισμάκαρ, τὴν τοῦ Παρακλήτου, ἔχων ὀδηγοῦσαν, σὲ χάριν εἰς αἰῶνας.

Νέαν Μάρτυς ἄγων τὴν ἡλικίαν, τὸν κακίαν ἀρχαῖον, τῷ τῶν ἄθλων τῶν σῶν μοχλῷ ἐξηφανίσας, καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, ὕμνον τῇ Τριάδι, ἱστάμενος ἐκμπέμπεις.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστος, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων, ὠράϊσμα καὶ κλέος.

ᾠδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐξήνθησας ὡς ρόδον, ἐν αὐλαῖς Κυρίου, εὐωδιάζον ὀσμαῖς ταῖς τῶν ἄθλων σου, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ, Νικήτα ἔνδοξε.

Κατάβαλε λιταῖς σου, πάνσοφε Νικήτα, ἀγαρηνῶν τὴν
μανίαν τὴν ἄθεον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην τῶν
προσκυνοῦντων σε.

Τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, τῷ τῶν ἐγκωμίων,
ἀμαραντίνῳ στεφάνῳ κοσμήσαντι, ἀμαρτημάτων τὴν
λύσιν εὐχαῖς σου δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα
Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστειας εἰς ῥῶσιν
μετασκευάζουσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Χριστοῦ τοῦ
παντοκράτορος, εἰρήνην αἴτησαι πάση, τῇ οἰκουμένη
Νικήτα, τοῖς εὐσεβῶς δ' ὕμνοῦσι Σε, ἡμῖν παισμάτων
ἄφεςιν, καὶ εὐρωσίαν σώματος, καὶ ψυχικὴν
σωτηρίαν, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς
ἀχωρήτου τριάδος δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ
ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσεν, καὶ πνεῦμα τὸ
πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται νῆσος Νίσυρος ἔνδοξε, κατέχουσα
ἐν κόλποις, σοῦ τὰ σπάργανα Μάρτυς· ἡ Ρόδος δὲ, ὡς
οὔσα ταύτης σοφὴ, θαυμασία μητρόπολις, σὺν τῇ τὸ
αἷμα τὸ θεῖόν σου ἐκχυθὲν, δεξαμένη Χίῳ γέννηται.

Αὐτομολήσας Νικήτα ὡσπερ τις ἄσαρκος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας καίρων τὸν Βελίαρ καθήλες, τῆς Ἄγαρ δ' ἀπογόνους ὄντως βυθῶ, τῆς αἰσχύνης ἐβύθισας, μὴ δυθέντας θωπείαις καταβαλεῖν, τὴν στερρὰν σου Μάρτυς εὔστασιν.

Μετὰ Στεφάνου καὶ πάντων, Μάρτυς Γεώργιε, Δημήτριε τρισμάκαρ, καὶ Ἰουλιανοῦ τε, τὸν νέον ἀθλοφόρον, νῦν ἐν χαρᾷ, συνελθόντες προσλάβετε, ἐν τῇ πανσέπτῳ χορείᾳ ὑμῶν καὶ γὰρ, καθ' ἡμᾶς καὶ οὗτος ἤθλησε.

Τὸν νέον πάντες ὀπλίτην, Νικήταν ἄνθεσι, στέψωμεν τοῖς ἐκ λόγων, οἱ τῶν ἄθλων τῶν θείων, τρυφήσαντες τῶν τούτου, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἐκβοήσωμεν καίροντες, μὴ ἐπιλάθου τῶν πίσει τὴν ἱερὰν, ἐκτελούντων σου πανήγυριν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Σήμερον κρεμάται ἐπὶ Ξύλου.

Σήμερον καθείργονται ἐν ζόφῳ, ὁ ἐν Μάρτυσιν ὡς ἑωσφόρος λάμπων· ἔλκεται τυραννικῶς ὡς ὑπεύθυνος, ὁ κατὰ πλάνης βασιλεύς· φρικτοῖς ἀγῶσι περιβάλλεται, ὁ καταβαλὼν τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, μίσσημα εὔρεν ἄδικον, ὁ ἀπὸ καρδίας ὑπερφιλῆσας τὸν Χριστὸν· θνήσκειν κατεκρίθη, ὁ θανάτου κατευμεγεθήσας· ξίφει ἀπειμήθη, ὁ φθορεὺς τῆς ἀπάτης. Προσκυνοῦμέν σου τοὺς ἄθλους Νικήτα στερρῆ, δίδου ἡμῖν τὴν σωτηρίον σου ἀντάμειψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε,

Δέσποινα, μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

τὰ Τυπικά.

Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς, τὴν γ' καὶ στ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος.

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικὸν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάρια τοῦ Ἁγίου.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ταῖς πρὸς Θεὸν, ἱεραῖς εὐχαῖς σου, διατήρει τοὺς εὐλαβῶς, τῇ σῆ θεία σκέπη, προσφεύγοντας ἐκ πάντων, παθῶν τε καὶ κινδύνων, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νίκης διαδήματι κατ' ἐχθρῶν, ἐστέφθης Νικήτα, φερωνύμως παρὰ Χριστοῦ, καὶ νῦν σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις Ἀθλοφόρε, γηθόμενος ἀφράστως, Αὐτῷ παρίσταται.

